

L'HERÈNCIA

DE MATTHEW LÓPEZ

INSPIRAT EN LA NOVEL·LA *HOWARDS END* D'E. M. FORSTER

DIRECCIÓ JOSEP MARIA MESTRES

20/02 — 16/03/25

MONTJUÏC. SALA FABIÀ PUIGSERVER

'11 lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DEL DIRECTOR — 5

ENTREVISTA: JOSEP MARIA MESTRES — 6

DE LA PRODUCCIÓ ORIGINAL, LA CRÍTICA N'HA DIT... — 8

AQUEST TEXT A L'ESCENARI — 9

SOBRE E. M. FORSTER — 10

LLUM DE GUÀRDIA — 11

BIOGRAFIES — 12

FITXA ARTÍSTICA — 19

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 20

SALA DE PREMSA — 21

Josep Maria Mestres porta a escena la multipremiada peça del dramaturg Matthew López, estrenada el 2018 i considerada per la crítica com l'obra nord-americana més important del segle.

L'espectacle té dues parts que es poden veure en dies alterns (dijous primera part i divendres segons part), o bé totes seguides en format marató (dissabtes i diumenges).

Com és ser un jove gai a Nova York una generació després del moment àlgid de la crisi de la sida? De quantes maneres podem dir el dolor i l'amor?

La peça de Matthew López, inspirada lliurement en la novel·la *Howards End* d'E. M. Forster, reflexiona sobre què devem als qui van viure i estimar abans que nosaltres, i ens interpel·la sobre la nostra responsabilitat envers les generacions futures. Una peça sobre les transmissions i els llegats, èpica, divertida, política, sensual i commovedora.

© Marta Mas

SINOPSI

Ambientada a Nova York en temps de les eleccions presidencials del 2016, tres dècades després de l'esclat de l'epidèmia de la sida, *L'herència* presenta un mosaic d'històries interconnectades entre homes homosexuals de diverses edats i classes socials per explorar què devem a qui va viure, estimar i patir abans que nosaltres. L'obra segueix la història d'Eric i Toby, una parella amb visions diferents de l'amor i el compromís, mentre les seves vides s'entrecreuen amb personatges més grans i més joves que carreguen el pes del passat, la recerca d'identitat i el desig de construir un futur.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/herencia

EN PARAULES DEL DIRECTOR

Ho dic d'entrada, i perdoneu la immodèstia: que s'estreni una posada en escena de *L'herència* a Barcelona és un esdeveniment important per a la ciutat. Perquè crec, i som moltes persones les que ho creiem, que *L'herència* és un dels textos teatrals més importants dels darrers temps.

Inspirada en *Howards End*, l'obra mestra d'E. M. Forster, *L'herència* se centra en les vides d'una colla d'homes joves homosexuals a la Nova York del 2016 i d'uns anys posteriors, just abans i durant el primer mandat d'*aquest home* (a l'obra no se l'anomena, intencionadament, i jo tampoc no ho faré) que ara torna a *desgovernar* els Estats Units d'Amèrica.

Una de les frases més conegudes d'E. M. Forster és "*Connecta i prou*". Connecta la passió i la prosa per tenir perspectiva de les coses, dels fets, de les emocions... Connecta les persones de generacions diferents, de classes diferents, amb realitats diferents, amb sensibilitats diverses, per aprendre a ser més empàtic, més tolerant, millor. Utòpic, sí, però bonic, oi?

Hi ha tantes coses precioses a *L'herència* que no sé quines assenyalar-vos... *L'herència* va de llegats materials, però també (i sobretot) de llegats espirituals; de com és de valuós tenir referents (ètics, polítics, amorosos, sexuals...); de la necessitat imperiosa d'estimar i ser estimat amb llibertat i sense por; de lluitar per viure unes vides que tinguin sentit, que valgui la pena viure. De la gent que ens ha precedit en la lluita pels drets i les llibertats que gaudim ara, però que darrerament veiem perillar dia rere dia, i dels que continuen (continuem!) lluitant per preservar-los i expandir-los. De la valentia d'uns homes i unes dones a primera línia durant l'epidèmia de la SIDA. *L'herència* va de tots nosaltres, més joves o més grans, siguem del sexe que siguem, estimem qui estimem. Dels vius i dels morts.

I, per a mi, el més preciós de tot plegat és dur a escena *L'herència* al Teatre Lliure, santuari dels meus referents teatrals, professionals, d'amistat i de vida, ara que el dirigeix el meu estimat Julio Manrique. Una forma espectacular de tancar el cercle.

Gràcies infinites a tot l'equip que ha fet possible aixecar aquest enorme espectacle (ho dic per les dimensions...!). Sense el plus addicional de la seva entrega i el seu compromís hauria estat impossible. Us estimo.

Josep Maria Mestres

ENTREVISTA A JOSEP MARIA MESTRES

Com vas conèixer *L'herència*?

Sovint procuro estar al dia de què es fa arreu, de les noves produccions internacionals i dels textos que s'estrenen. Vaig veure que s'estrenava a Londres i que era una cosa important de la cartellera, un esdeveniment. Era una producció del Young Vic dirigida per Stephen Daldry, que és un director que m'agrada molt, i estava inspirada en *Howards End* d'E. M. Forster, que és una de les meves novel·les preferides de tots els temps.

Què vas sentir en llegir l'obra?

Em va semblar impressionant. Em concernia emocionalment, políticament... I vaig veure que podia ser una gran experiència per al públic, profundament commovedora. És com amb la música, que de vegades t'entra directament, gairebé sense passar pel cervell. No és gens intel·lectual. Va molt directe a l'emoció, i això és una cosa que valoro molt. Està molt ben escrita i literàriament té una gran volada.

El text és molt addictiu.

La primera producció de l'obra va ser anglesa, però Matthew López és americà i ells tenen molt clar l'*entertainment* i el *show business*. L'obra té una estructura semblant a la d'una minisèrie perquè les durades dels actes són d'entre 45 minuts i una hora. Però el que fa que sigui addictiu és la grandesa d'allò que ens explica i com ens ho explica, les situacions, els personatges, absolutament reconeixibles, la intriga, l'humor...

Recomanes veure les dues parts en dies diferents o seguit?

Depèn de la resistència que tingui cadascú. Veure les dues parts en dies diferents, té allò de tornar a casa d'uns amics amb qui t'ho has passat molt bé, i vols saber què els ha passat i què els passarà... Però tots hem fet una marató de sèries i hem vist sis capítols de cop. Hi ha un punt que tens ganes que allò no s'acabi. Un cop passes la barrera mental de dir "això durarà sis hores", com si després en dura dotze. Tu vols estar allà, continuar vivint amb aquella gent que ja estimes, i no vols sortir de les seves vides.

L'obra està inspirada en la novel·la *Howards End* d'E. M. Forster. Quin paper hi juga?

Howards End inspira i fa d'estructura de *L'herència*. Podríem dir que *Howards End* n'és l'ànima. Els protagonistes són homes joves, homosexuals, que viuen a Nova York en l'actualitat, però tots tenen el seu *alter ego* en els personatges de la novel·la *Howards End*. Hi ha moments que Matthew López fa dir frases literals de *Howards End* als personatges. I també hi apareix E. M. Forster com a guia espiritual per uns nois que intenten escriure les seves vides i com es relacionen entre ells a la ciutat de Nova York l'any 2016, just abans que comenci el primer mandat de l'innombrable president que malauradament tornen a tenir ara.

Quan vau començar el projecte, no era president i no se sabia que seria reelegit.

No, en absolut. I és molt trist. Quan arrenca la funció, hi ha uns personatges activistes i molt compromesos políticament que no creuen que pugui perdre Hillary Clinton, i malgrat tot... L'obra es va estrenar el 2018 i el període que abraça reflecteix l'abans i el després. Esperem que sigui més alarmisme que realitat, però és molt perillós cap on pot anar tot plegat. De vegades tinc la sensació que vivim una distopia. Cal mantenir-nos alerta per tal de no perdre els drets i les llibertats que hem aconseguit i eixamplar-los, en la mesura que puguem. I, sobretot, "votar bé". Realment és preocupant i això es respira molt a l'obra.

Quin és el punt de partida de l'obra?

L'obra arrenca com un taller d'escriptura amb uns joves que estan provant d'escriure. A partir d'aquí veus com la ficció es converteix en realitat, com influeix en les nostres vides i com es converteix en espectacle. Una cosa es nodreix de l'altra, i aquesta és una de les parts atractives de l'espectacle.

És molt bonic veure com la literatura pot ajudar-te a viure, a cobrir les mancances que pots tenir en el teu dia a dia en la relació amb els altres. Una de les frases més conegudes d'E. M. Forster és *only connect* [*connecta i prou*],

l'epigrama amb què comença *Howards End*. Ell ho deia en el sentit de connectar el que és passional amb el que és prosaic –pel que fa a sentiments, fets, vivències–, però també de la connexió entre persones: de classes diferents, de generacions diferents, de sensibilitats diferents... Aquesta era la utopia d'E. M. Forster. D'això va *Howards End* i d'això va *L'herència*.

De quina manera connectarà el públic amb els personatges?

Hi ha una cosa molt bonica de l'obra i és com empatitzes de seguida amb els personatges. Només començar, ja ets a dins del seu món, reconeixent-los, entenent-los i compadint-los, rient amb ells. Tenir uns personatges tan identificables i que et produeixen tanta complicitat és molt poderós per una peça de teatre. Suposo que perquè els coneixes, perquè els estimes, les seves peripècies t'arriben d'una manera desoladora en molts moments.

La peça parla sobre com és ser un jove gai a Nova York una generació després de la crisi de la sida. Com apareix l'epidèmia al muntatge?

L'epidèmia de la sida i els seus estralls, planen per tot el muntatge i en molts moments s'apoderen del relat. Es parla de la gent que va estar a primera línia durant l'esclat de l'epidèmia –a finals dels anys 80 i principis del 90– i com ho van viure: uns des de la por i la paràlització, d'altres, des de les cures, la solidaritat i la lluita... L'epidèmia va fer aflorar el més bo i el més dolent de la gent.

Tu ho vas viure.

Jo hi era, i me'n recordo molt bé. Encara sento i recordo la incertesa, la por. I com ho vivíem en les nostres relacions d'amor, d'amistat, en les relacions sexuals... El fet terrible que un diagnòstic positiu era com una condemna de mort. L'ambient angoixant, paràlitzador. La gent que va morir. Els amics que van morir.

Com ha estat el procés d'assajos?

Quan ens hi vam posar, tots érem molt conscients que es tractava d'una cosa enorme, que hi havia d'haver un component de compromís i d'entrega com mai: els intèrprets, l'equip artístic, l'equip tècnic... Més que una obra

de teatre és un esdeveniment, sobretot per l'enormitat de la durada.

L'entrega, la química i la disciplina, ha sigut impressionant. Només tinc paraules d'agraïment per a tot l'equip, perquè realment han sigut assajos molt durs, difícils, que requerien molta concentració i és la primera vegada de la meua vida que no he deixat perdre ni un minut dels assajos.

Aquí, i amb un text tan *literari*, es tractava que les paraules fluïssin de manera orgànica, però amb bellesa, convertint-les en imatges concretes. Jo sempre treballo molt a partir del text i l'important és que arribi amb nitidesa. El text porta a l'emoció i l'emoció genera reflexió i pensament.

A l'obra hi surten 10 intèrprets joves i 3 d'adults. Com ha estat aquesta connexió?

La connexió intergeneracional que hi ha a l'obra ha estat molt poderosa i enriquidora a la companyia. L'obra està protagonitzada per Carlos Cuevas, Albert Salazar i Marc Soler, però no vull deixar de citar la resta d'actors joves de la companyia: Dafnis Balduz, Ricard Boyle, Francesc Cuéllar, Eudald Font, Víctor G. Casademunt, Lluís Marquès i Ferran Vilajosana. Ha estat preciós poder connectar-los amb l'experiència i la humanitat de l'Abel Folk i el Carles Martínez. I tenir al costat la Teresa Lozano sempre és un luxe i un plaer indescriptible, sempre m'emociona. Treballar amb tots ells (i amb ella!) fa que anar a assajar cada dia es converteixi en anar cada dia a jugar al Lliure.

Qui t'agradaria que veiés el muntatge?

No es tracta d'una obra que necessiti cap formació especial per gaudir-la. És molt estimulante intel·lectualment, però és assequible per a tothom. Perquè va de la necessitat de tenir referents ètics, polítics, amorosos, sexuals... de la necessitat imperiosa d'estimar i ser estimat, de lluitar per viure unes vides que valgui la pena viure, de valorar el sentit de pertinença a una comunitat, a un país... L'obra té l'ambició de voler "explicar" el món. I a qui no li interessa això?

DE LA PRODUCCIÓ ORIGINAL, LA CRÍTICA N'HA DIT...

“Parin màquines; la carrera està guanyada. Aquí teniu l’obra de l’any, l’obra de l’any passat i, molt possiblement, també l’obra de l’any que ve. L’epopeia de set hores en dues parts de Matthew López pren *Howards End*, la clàssica novel·la d’E.M. Forster del 1910, i trasllada els seus temes encara vigents sobre la riquesa, la família i la pertinença a les vides i amors d’un grup d’homes homosexuals de Nova York al segle XXI. Té una gràcia veritat i bellesa excepcionals i és, sens dubte, la resposta d’aquest segle a *Àngels a Amèrica*, i alguna cosa més. (...) No puc fer un elogi més gran que dir que crec que *L’herència* faria sentir Forster molt, molt orgullós”.

Fiona Mountford – The Standard

“Veure *L’herència* és passar d’un interès compromès però indiferent a una absorció total, per després arribar a un estat d’astorament devastador però extasiat. Una marató teatral que ja sembla un clàssic dels nostres temps; potser l’obra nord-americana més important del segle fins ara. Posar estrelles és gairebé irrellevant quan ens enfrontem a una obra d’aquesta magnitud, però sí: n’hi poso cinc”.

Dominic Cavendish – The Telegraph

“No n’hi ha per poc: una obra de dues parts i set hores de durada, escrita per Matthew López, que tracta gairebé només d’homes homosexuals a Nova York. Podria dir-se que és com *Àngels a Amèrica* creuada amb *Howards End*, ja que tracta de l’amarga herència de la sida i de les qualitats espirituals d’una casa. No obstant això, aquest curt resum no fa justícia a una obra que, en la impecable producció de Stephen Daldry, perfora les teves defenses emocionals, planteja moltes qüestions polítiques i t’absorbeix a la seva narració”.

Michael Billington – The Guardian

“Durant les dues parts i les set hores, la rapsòdica immersió de Matthew López als llaços que uneixen la comunitat gai amb el seu passat planteja com estimar, com viure i com fer-ho bé, malgrat un llegat de danys. És captivadora. Es pregunta sobre l’amor i sobre com t’afecta la manca d’amor. Es pregunta si, per estimar-se a un mateix, primer cal estimar el món. Acaba amb el públic sanglotant”.

David Jays – The Times

“El repartiment està superb i les interpretacions, exquisidament entonades. És una fita increïble. (...) López et manté enganxat i Daldry i el seu repartiment fan que l’obra, plena de narració, prengui vida a l’escenari. Té aquella qualitat compulsiva de Netflix que et fa voler-ne més, episodi rere episodi, per viatjar amb aquests homes a mida que les seves històries es van desenvolupant”.

Natasha Tripney – The Stage

AQUEST TEXT A L'ESCENARI

La producció original, amb direcció de **Stephen Daldry**, es va estrenar al **Young Vic Theatre** de **Londres** el març del 2018. Després de la gran acollida que va tenir, l'espectacle va saltar al West End, al Noël Coward Theatre, el mes de setembre del mateix any. Un any després, el setembre del 2019, l'espectacle va creuar l'Atlàntic amb la mateixa direcció de Daldry (i alguns canvis al repartiment) i va començar funcions a l'**Ethel Barrymore Theatre** de Nova York, a **Broadway**.

Entre molts altres premis, la producció de Londres va endur-se quatre premis **Laurence Olivier**, els més prestigiosos del teatre britànic, en les següents categories: Millor obra nova; Millor actor (Kyle Soller com a Eric Glass); Millor director (Daldry) i Millor disseny d'il·luminació. La de Broadway, en la mateixa línia, va guanyar quatre premis **Tony**: Millor obra; Millor actor (Andrew Burnap com a Toby Darling); Millor actriu de repartiment (Lois Smith com a Margaret) i Millor direcció per a Daldry.

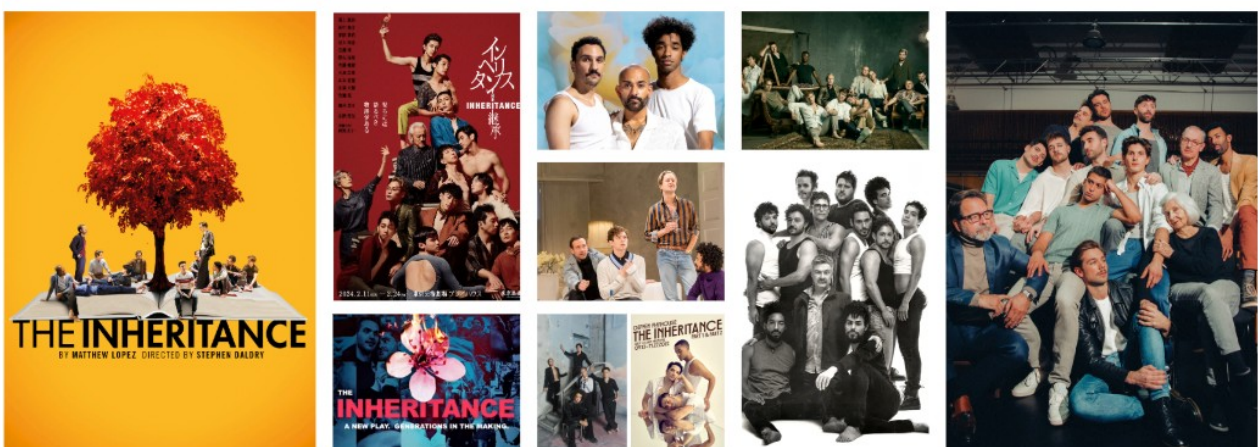
Des d'aleshores, el text ha viatjat per escenaris de grans capitals d'arreu del món. Al gener del 2022, va estrenar-se la primera producció alemanya del text, dirigida per Philip Stölzl, al Residenztheater de **Munich**. Aquell mateix any, als Estats Units, se'n va fer una altra producció, aquest cop dirigida per Mike Donahue i estrenada al Geffen Playhouse de **Los Angeles** el mes de setembre.

També a finals del 2022, se'n va estrenar la versió sueca: dirigida per Carl Johan Karlson es va poder veure al Royal Dramatic Theatre d'**Estocolm** des del novembre d'aquell any i, ara, dues temporades més tard, ha tornat a fer estada al teatre.

Al Brasil hi va arribar el març del 2023, traduïda, produïda i dirigida per Zé Henrique de Paula al Teatro Vivo de **Sao Paulo**. *Arven*, la versió danesa de *L'herència*, es va estrenar al Teatre Reial Danès, a **Copenhage**, també el març del 2023, amb direcció de Thomas Bendixen.

A Austràlia es va estrenar el gener del 2024 al teatre fortyfivedownstaris de **Melbourne** amb direcció de Kitan Petkovski. En el cas del Canadà, el text hi va arribar al Bluma Appel Theatre de **Toronto** els mesos de març i abril del 2024 i, en aquest cas, dirigit per Brendan Healy.

A **Tòquio** va arribar-hi al febrer del mateix any, al Tōkyō Geijutsu Gekijō (Teatre Metropolità) i amb direcció de Hiroataka Kumabayashi. La posada en escena que Josep Maria Mestres dirigeix a la **Sala Fabià Puigserver** representa l'estrena del text a l'Estat espanyol.

SOBRE EDWARD MORGAN FORSTER

De 'Howards End' a 'L'herència'

Fragment de l'article 'How Matthew Lopez Transformed "Howards End" Into an Epic Play About Gay Life', escrit per Rebecca Mead i publicat a The New Yorker el 2 de setembre de 2009, poques setmanes abans de l'estrena de L'herència a l'Ethel Barrymore de Broadway.

Podríem començar, per exemple, amb Matthew López assegut al Sheep Meadow de Central Park, tot rellegint *Howards End*. Som al 2008 i, López, que acaba de fer trenta anys, no ha parat de rellegir la novel·la d'E.M. Forster de principis del segle XX des que va topa, l'any 1993, amb l'adaptació cinematogràfica que en va fer James Ivory. López, que llavors era un jove de setze anys esprimatxat i aïllat, va suplicar a la seva mare, professora de primària, que el portés a veure la pel·lícula durant la breu projecció que va tenir a la seva ciutat natal, Panama City, a l'estat de Florida. Hi havia una gran diferència entre les seves circumstàncies i les de l'heroïna de Forster: la Margaret Schlegel, calmada i sincera, que viu d'herència a Londres, i les de la seva esverada germana Helen (el manament interior de la qual, "connecta i prou", constitueix el nucli moral de la novel·la). No obstant això, López va tenir l'estranya sensació que Forster, que havia escrit el text gairebé feia un segle, havia escrit el llibre especialment per a ell.

Quan l'any 2012 López va proposar una adaptació de *Howards End* a Darko Tresnjak, que aleshores era el director artístic del Hartford Stage, es va imaginar que seria fàcil. "El meu objectiu era molt senzill: només volia agafar la meua novel·la preferida i capbussar-m'hi", em va dir. Però aviat va quedar clar que l'exploració que López volia fer de les idees de Forster, i de les seves pròpies, exigia un format ampli.

L'herència es remunta a principis del segle XX i mira cap al final del XXI. L'escriptura adopta molts registres, des de diàlegs àgils fins a monòlegs extensos. En un moment donat, Walter Poole rememora el seu passat i el del seu amant, gairebé sense parar, durant mil vuit-cents paraules. Sembla més una part d'una novel·la que un monòleg de teatre: "Ell va néixer a Ohio, a finals dels anys cinquanta. Era un atleta excepcional, el primer de la classe, i president de l'associació d'estudiants. Més americà que una simfonia d'Aaron Copland. Es va casar amb la Patricia Fitzgerald quan encara anava a la universitat. I poc després van arribar dos fills, i en Henry anava encaminat a una vida d'èxits, de decòrum i d'un sòlid episcopalisme. I, si un jove robust i pròsper, amb un futur brillant i una família perfecte, tenia desitjos secrets i necessitats vergonyoses, ho amagava a la resta del món i fins i tot a si mateix".

No fa gaire, López va visitar el King's College de Cambridge, on Forster va passar la major part dels seus anys posteriors a l'escriptura de ficció i des d'on el bibliotecari Peter Jones administra els drets d'autor de Forster. Jones em va dir: "En llegir l'obra vaig tenir clar que a Forster li hagués interessat molt. El presenta com a ell li hagués agradat veure's: com un guru per als joves, que els aconsella en els seus assumptes". López va poder examinar el manuscrit de *Howards End*. En recorda: "Va ser una de les experiències més commovedores de la meua vida, veure les seves paraules, del seu puny i lletra". En una casualitat tan encertada que sembla de mentida, quan López va passar una pàgina a l'atzar els seus ulls se'n van anar a la frase "connecta i prou". "Em vaig posar a plorar", diu. "Vaig apartar el manuscrit, no volia deixar-hi la meua petjada".

López també va examinar l'anomenat "diari tancat" de Forster, en què l'autor va inscriure els seus pensaments íntims i va catalogar el·lípticament les seves experiències sexuals durant més de seixanta anys. "El 1967 explica com d'enfadat està amb la societat per haver-lo fet ser fals: l'ofuscació que ha de viure", em diu López. Tot capbussant-se en el text de *Howards End*, va sentir com si d'alguna manera llegís la història d'una família, diu l'autor, que va reclamar per les seves intencions i, tot ordenant-lo i reestructurant-lo, va sentir com una mena de restitució. "Estem ben lluny i, malgrat això, quan lleigeixo els seus diaris, soc jo", diu. "Aquest soc jo, fa cent anys, com un home blanc a l'armari i a Anglaterra".

LLUM DE GUÀRDIA

El Lliure torna a editar textos teatrals, aquesta vegada en col·laboració amb Comanegra. La col·lecció, que porta per títol Llum de guàrdia, publicarà algunes de les obres representades al Lliure a partir d'aquest 2025. La iniciativa, a més de ser una aposta ferma per la promoció de la lectura teatral, vol enfortir els vasos comunicants entre les arts escèniques i l'edició i fomentar el creuament de públics.

PREUS DELS LLIBRES

format paper - de 12,5 € a 18 €

format electrònic - de 7,99 € a 9,99 €

A LA VENDA

a les llibreries

per internet

a la taquilla del teatre

TÍTOLS PUBLICATS

L'herència de Matthew López, inspirat en la novel·la *Howards End* d'E. M. Forster, traducció Joan Sellent

Prosopopeya de Pablo Macho Otero

EN PREPARACIÓ

Fantàstic Ramon, de Clàudia Cedó

Cor dels amants, de Tiago Rodrigues

La brama del cérvol, de Joan Yago

BIOGRAFIA

AUTOR

Matthew López

Matthew López (Panama City, Florida, 1977) és autor de *The Whipping Man* (Luna Stage Company, Manhattan Theatre Club), *The Legend of Georgia McBride* (Denver Center for the Performing Arts, Manhattan Class Company, Geffen Playhouse), *Somewhere* (The Old Globe, Hartford Stage Company), *Reverberation* (Hartford Stage Company), *Some Like It Hot* (Shubert Theater, Broadway) i *Zoey's Perfect Wedding* (Denver Center for the Performing Arts). A Londres, va ser inclòs a l'antologia *Headlong Theatre's 9/11 Decade* amb la peça *The Sentinels*. També és autor i director de l'adaptació cinematogràfica de *Red, White & Royal Blue*, de Casey McQuiston (Amazon).

BIOGRAFIA

DIRECTOR

Josep Maria Mestres

Director d'escena. Llicenciat en Ciències de l'Educació per la UB i en Interpretació per l'IT. Ha estat membre de les companyies *Zitzània Teatre* i *Kràmpack*, i director-fundador de l'Aula de Teatre de la UPF. Els seus darrers treballs han estat *Mort d'un comediant*, de Guillem Clua (estrena al Teatre Romea el març), *Un matrimoni de Boston*, de David Mamet -La Villarroel- i actualment de gira pel país, *Els Watson*, de Laura Wade -TNC-, *Conqueridors*, de Ramon Madaula -Teatre Goya- *El Pare*, de Florian Zeller -Teatre Romea-, *L'Oreneta*, de Guillem Clua -La Villarroel-, *Los últimos Gondra (memorias vascas)*, de Borja Ortiz de Gondra -Centro Dramático Nacional-, *Heisenberg* de Simon Stephens -Sala Beckett-, *Justícia*, de Guillem Clua -Teatre Nacional de Catalunya-, *Com els Grecs*, de Steven Berkoff -Teatre Lliure-, *La Golondrina*, de Guillem Clua (LaZona), *Los otros Gondra (relato vasco)*, de Borja Ortiz de Gondra, al Teatro Español, *El Burlador de Sevilla*, de Tirso de Molina, amb la Compañía Nacional de Teatro Clásico, *Los Gondra (una historia vasca)*, de Borja Ortiz de Gondra, al CDN... Ha dut a escena tan textos d'autors clàssics: Shakespeare (*Amor & Shakespeare* -Teatre Grec-, *Nit de reis* -TNC-, *Romeu i Julieta* -Teatre Lliure-), Molière (*L'Avar* -Teatre Goya-), Lope de Vega (*La Cortesía de España* -CNTC-), Musset (*Fantasio* -CDGC-), Turguénev (*Un mes al camp* -TNC-), Shaw (*La casa dels cors trencats* -TNC-), Wilde (*Un marit ideal* -Teatre Goya-, *El ventall de Lady Windermere* -TNC-), Guimerà (*La filla del mar* -TNC-), Rusiñol (*Feminista* -CDGC-, *Llibertat!* -TNC-), Víctor Català (*La infanticida* -CDGC-), Brossa (*La Xarxa* -Espai Brossa-, *Cantonada Brossa* -Teatre Lliure-)..., com contemporanis: Dürrenmatt (*Frank V* -Teatre Lliure-), Bernhard (*Ritter, Dene, Voss* -Teatre Romea-), Tabori (*Les Godlberg* -Teatres de la Generalitat Valenciana-), Bond (*Salvats* -Teatre Lliure-), Mamet (*Un matrimoni de Boston* -Teatre Lliure-), Ravenhill (*Dispara/AgafaTresor/Repeteix* -Teatre Lliure-, *El maletí - Festival Grec-*, *Unes polaroids explícites* -Teatre Lliure-), Dorfman (*Purgatorio* -Teatro Español-), McDonagh (*El tinent d'Inishmore* -TNC-), Sánchez (*Kràmpack, Fum, fum, fum* -CDGC-), Galzeran (*Cancún* -Teatre Borràs-, *Dakota* -Teatre Poliorama-), Marber/Stridberg (*Senyoreta Júlia* -Teatre Romea), Graells (*La décima Musa* -Festival de Mérida-), Goos (*Baraka*) -Teatro La Latina-), Lindo (*Algo más inesperado que la muerte* -Teatro Infanta Isabel-), Ortiz de Gondra (*Duda Razonable*).

BIOGRAFIA**INTÈRPRET****Dafnis Balduz**

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre, s'ha format amb professors com Will Keen, Tom Bentley, Lluís Pasqual, Manuel Lillo, Rafael Spregelburg. En teatre l'hem pogut veure recentment a *Pols de Diamant*, dirigida per Nelson Valente; *L'oreneta*, dirigida per Josep Maria Mestres –guanyador del Premi Butaca a Millor actor–; *Foscor*, dirigida per Clara Manyós; *Nápoles Millonaria*, dirigida per Antonio Simón, o *La golondrina*, dirigida per Josep Maria Mestres –guanyador del Premio Cinemagavia a Millor actor de teatre–. En cinema, ha treballat a *Wolfgang*, dirigida per Javier Ruiz Caldera (pendent d'estrena); *También esto pasará*, dirigida per María Ripoll (pendent d'estrena); *Mala persona*, dirigida per Fer García-Ruiz, i *Los renglones torcidos de Dios*, dirigida per Oriol Paulo. En sèries de televisió ha treballat a *El Mal* (pendent d'estrena), *Vintage* (pendent d'estrena), *La Mesías* o *La mirada de la Fiona*. Actualment, també està rodant *Com si fos ahir*.

BIOGRAFIA**INTÈRPRET****Ricard Boyle**

Format en interpretació a l'Institut del Teatre (2014-2019). Espai Físic (2004-2006), escola Memory (2008) i Coco Comin (2009-2013). Interpreta el personatge Farid a l'obra itinerant pel barri del Raval de Barcelona *C/Hospital amb Sant Jeroni* (2018) escrita per Jordi Prat i Coll, dirigida per Roberto Romei i Laia Ricart amb la companyia Blanco Roto. Intèrpret a l'obra de creació *La contemplació salvatge* dirigida per Andreu Martínez a la Sala Plató de l'Institut del Teatre 2019. Ha interpretat Aaron a l'obra *Titus Andrònic* (Parking Shakespeare) dirigida per Israel Solà i programada al Grec 2019. Obté la beca Africa Moment i rep formació amb creadores de dansa contemporània com Nadia Beugré (Costa d'Ivori), Kudus Onikeku (Nigèria), Nemecio Berrio (Colòmbia) i Tamia Guayasamin Granda (Equador). Protagonitza l'obra *Annobón* a partir de la novel·la *Arde el monte de noche* de l'autor Juan Tomás Ávila Laurel dirigida per Andrea Bel i Recaredo Boturu estrenada dins del GREC 2021. Participa a *Combat de negre i de gossos* de Bernard-Marie Koltès dirigida per Roberto Romei al Teatre Tantarantana pel Grec 2021; *Dies blancs* al Lliure de Gràcia (2021) dirigit per Fabrice Murgia; el musical *¡Chakapum!* dirigit per Xènia Reguant al Teatre Tívoli de Barcelona, al Gran Teatre CaixaBank Príncipe Pío de Madrid (2022) i al Teatre Victoria (2023), i presenta la creació col·lectiva *What the Foc?!* (2024) al TNC dirigida per Junior Mthombeni y Gerardo Salinas del KVS de Brusel·les.

BIOGRAFIA INTÈRPRET

Francesc Cuéllar

S'ha format estudiant Comunicació Audiovisual de la Universitat de Barcelona, després s'ha graduat en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona i és màster de Gestió Cultural de la UOC. És cofundador de la companyia José y sus hermanas amb la que va crear *Los bancos regalan sandwicheras y chorizos* i *Arma de construcción masiva*. El 2016 va fundar la seva pròpia companyia Fundación Agrupación Colectiva amb la que ha escrit i dirigit *My low cost revolution* (nominat als Premis de la Crítica 2018 com a millor espectacle en Noves tendències), *Subversive Collective Violence* (estrenada a Mèxic, guanyadora de la Beca Desperta Internacional), *Livalone* (coproducció entre Fira Tàrrrega i Temporada Alta, ha fet gira per Espanya, França, Perú, Uruguay i Argentina), *La first casi blind date* (espectacle online per Temporada Alta) i *Match* (amb Núria Guiu, producció del Danseu Festival). En cinema, ha escrit el seu primer llargmetratge *Jusqu'ici, tout va* guanyador de la Menció d'Honor de l'Atlàntida Film Fest i de Millor Pel·lícula al Festival Rizoma. Aquest any estrena el seu segon llargmetratge *DURO*. Com actor ha participat a *Els homes i els dies* TNC, *Jauría* Teatre Goya i Teatre Romea, *El nedador del mar secret* TNC, *Alguns dies d'ahir* La Villarroel, *Júnior* Teatre Condal, *Regreso a Las Sabinas* Disney +, *Mercado Central* RTVE. Actualment, *Com si fos ahir* TV3 i *L'Herència* Teatre Lliure. Ha publicat un poemari sota el títol *Nueve lugares hostiles donde gritar*. I ha estrenat la seva primera peça de poesia *Tobetta* al festival Poesia i +. Ha comissariat el cicle *Poetrònica* a la Casa Seat.

BIOGRAFIA INTÈRPRET

Carlos Cuevas

Estudia Interpretació i Art Dramàtic a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia i completa la seva formació amb professionals com Laura Jou, Isaac Alcayde, Iván Morales, Hammudi Al-Rahmoun, Laura Jou i Clara Segura. En teatre, ha treballat a la lectura dramatitzada *Thoreau: la vida als boscos*, dirigida per Glòria Balaña, i als muntatges *Jauría*, dirigida per Miguel del Arco; *Terra baixa*, dirigida per Roger Bernat; *Calígula*, dirigida per Mario Gas; *Galileu*, dirigida per Carme Portaceli; *Romeu i Julieta*, dirigida per Marc Chornet; *Barcelona*, dirigida per Pere Riera; *Els nostres tigres beuen llet*, dirigida per Albert Espinosa i *Madame Melville*, dirigida per Àngel Llàcer. En cinema, recentment ha treballat a *Wolfgang*, dirigida per Javier Ruiz Caldera; *También esto pasará*, dirigida per Maria Ripoll; *The birthday party*, dirigida per Miguel Ángel Jiménez; *Cowgirl*, dirigida per Cristina Fernández Pinto i Miguel Llorens; *¿Es el enemiga? La pel·lícula de Gila*, dirigida per Alexis Morante; *El 47*, dirigida per Marcel Barrena i nominat al Millor actor secundari als Premis Gaudí; *La abadessa*, dirigida per Antonio Chavarrías; *La ternura*, dirigida per Vicente Villanueva; *La piel del tambor*, dirigida per Sergio Dow; *Donde caben dos*, dirigida per Paco Caballero, *El verano que vivimos*, dirigida per Carlos Sedes; *Gente que viene y bah*, dirigida per Patrícia Font; *Ahora o nunca*, dirigida per Maria Ripoll; *Cruzando el límite*, dirigida per Xavi Giménez i *La dona de gel*, dirigida per Lydia Zimmerman. En televisió ha treballat a *Citas Barcelona* (Amazon Prime i TV3), *Smiley* (Netflix), *Historias para no dormir* (Amazon Prime Video), *Sin limites* (Amazon Prime Video), *Merlí: sapere aude* (Movistar+), *Leonardo* (Amazon Prime Video), *Alguien tiene que morir* (Netflix), *Memorias de Idhún* (Netflix), *45 revoluciones* (Netflix), *Cuéntame como pasó* (TVE), *Merlí* (TV3), *El ministerio del tiempo* (TVE), *Luna, el misterio de Calenda* (Antena 3), *Ventdelplà* (TV3) i *Trilita* (TV3).

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Abel Folk

Actor, director i productor de teatre, cinema i televisió. En teatre ha participat en més de 40 muntatges, amb companyies com el Grup d'Estudis Teatral d'Horta, la companyia de Núria Espert (*Una altra Fedra, si us plau*, dirigida per Lluís Pasqual), Teatre del Trànsit (*Romeu i Julieta*), Companyia flotats (*Cyrano de Bergerac* i *El despertar de la primavera*, entre d'altres), Lope de Vega (*Calígula*), Teatro de Bellas Artes de Madrid (*Un tranvía llamado deseo*, direcció José Tamayo), el Teatre Nacional de Catalunya (*Guys and Dolls*, dirigida per Mario Gas; *El ventall de Lady Windermere*, dirigida per Josep Maria Mestres y d'altres) o el Teatre Lliure (*Jane Eyre*, dirigida per Carme Portaceli). També ha treballat amb Sergi Belbel i Jordi Casanovas entre d'altres. Ha dirigit per teatre, *Mentirosos*, d'Anthony Neilson; *Por los pelos*, de Paul Pörtner; *Óscar, una maleta, dos maletas, tres maletas*, de Claude Magnier; *EX*, de Pierre Palmade i Muriel Robin; *The 39 Steps*, de Patrick Barlow; *Yes Prime Minister*, d'Anthony Jay i Jonatan Lynn; i *El último encuentro*, de Christopher Hampton i *#PuertasAbiertas* i *Claveles* d'Emma Riverola. També ha produït nombrosos muntatges. En cinema, ha participat com a actor en nombroses produccions internacionals en anglès o francès, així com espanyoles. Ha estat dirigit per Terry George (*The Promise*), Brian Goeres (*Face of terror*, *Art Heist*, *Crusader*, *The deal*), John Malkovich (*The dancer upstairs*), Woody Allen (*Vicky Cristina Barcelona*), Kenny Ortega (*The Cheetah Girls 2: when in Spain*), Bigas Luna (*La teta y la luna*), Josep Mª Forn (*El coronel Maciá*), Ventura Pons (*El por qué de las cosas*) i Berlanga (*Barrios altos*) entre d'altres. Com a director, ha dirigit, amb Joan Riedweg, *Xtremis*, que ha representat Espanya a l'IMPACT 2012 Sidney (Austràlia), ha estat seleccionada per El Cairo International Film Festival i per la Seminci de Valladolid i ha obtingut 11 nominacions als Premis Gaudí; *Desclassificats* i *El crèdit* (TVE i TV3). En televisió ha participat en nombroses pel·lícules i sèries per TV3, TVE, Netflix, BBC, A3MEDIA o ARTE France.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Eudald Font

Actor i músic. Es forma a Barcelona a l'Estudi Nancy Tuñón i segueix aprenent contínuament d'altres mestres com Javier Daulte, Claudio Tolcachir, Fernando Piernas o Juan Carlos Corazza. En teatre ha treballat amb Àlex Rigola, Josep Maria Mestres, Pere Riera, David Selvas, Pau Miró i Pablo Macho. En televisió destaquen els seus papers a *45 Revoluciones* per Antena 3 i a *El Inocente* i *Bienvenidos a Edén*, ambdues produïdes per Netflix. En cinema ha participat a *Hunter's Prayer* dirigida per Jonathan Mostow, *Historias para no Contar* de Cesc Gay o *Casa de Sudor y Lágrimas* de Sonia Escolano.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Víctor G. Casademunt

Graduat en interpretació pel Col·legi del Teatre i amb formació en teatre musical en escoles com Aules, Eòlia o la Timbal, ha desenvolupat la seva activitat professional tant en el món del teatre com el de la televisió i el cinema. El seu últim treball ha estat com a co-creador, co-direcció i actor al musical *Ànima* que va obrir la temporada de la sala gran del Teatre Nacional de Catalunya. D'entre les produccions teatrals en les quals ha treballat, destaquen *Grease*, *Els Miserables*, *Rent*, *Molt soroll per no res*, *La jaula de las Locas*, *La Tienda de los Horrores*, *El despertar de la primavera* i *Pares Normals*. Forma part de la companyia La Cubana amb l'espectacle *Adéu Arturo*. Com a director i dramaturg ha participat en la creació de diferents espectacles com *Tibipowers*, *La Nit de les Ànimes*, *Acústic Broadway*, *Una visita espacial* o *Modals*. També *La noche de los muertos vivientes* produïda per FOCUS on participa com a actor i adjunt de direcció de Roger Julià (2023). És soci fundador de l'empresa Horror Box amb la qual crea diferents espectacles i experiències immersives. En cinema ha treballat en pel·lícules com *Hous3*, amb direcció de Manolo Munguía, i en televisió en *El creador de Influencers* de 3Cat, *Com si fos ahir*, *El Cor de la Ciutat* de TV3, *Homo Zàping* de Neox o *La nit de Robert* d'Antena 3 (2018), dirigida per Eva Tovar i Álvaro García. En doblatge ha posat veu a més d'un centenar de pel·lícules i sèries com *Harry Potter*, *Mystic River*, *American Horror Story*, *Com ensinistrar al teu drac*, *Scream*, *My Hero Academy* o *Heartstopper*.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Teresa Lozano

Nascuda a València el 1944. Del seu pare, un acreditat pintor, en va aprendre l'exigència d'entregar-se a l'art. De la seva mare, una mestressa de casa d'allò més teatrera, la gràcia i l'agudesesa. Comença els estudis de Filosofia i Lletres a la Universitat de València i té la seva primera experiència teatral representant l'obra *El oso* de Txékhov. Viatja a Madrid per cursar l'especialitat de Filologia Francesa i descobreix el teatre com a espectadora. Després es trasllada a Barcelona, seguint els seus estudis a l'escola Estudis Nous de Teatre dirigida per Albert Boadella i Pep Montanyès i coneix a Lluís Pasqual, Joan Font, Armengol... Continua els estudis al Centre d'Estudis Teatrals d'Hort amb Pep Montanyès i realitza les seves primeres funcions cara al públic. Des de llavors mai ha deixat de formar-se ni de pujar als escenaris. A cavall sempre entre València i Barcelona en els seus inicis, i posteriorment, també Madrid, ha participat en importants produccions a les ordres de directors de la talla de José Martín, Lluís Pasqual, Miguel Narros, Carme Portaceli, John Strasberg, Juli Leal, Gerardo Vera, Josep Maria Mestres, Salva Bolta.... Ha participat a *Max Gericke, un home d'urgència*, monòleg dirigit per Carme Portaceli; *Salvats*, dirigit per Josep Maria Mestres; *L'home, la bestia i la virtut*, dirigit per John Strasberg; *Roberto Zucco*, dirigit per Lluís Pasqual, *A teatro con Eduardo: Uomo e Galantuomo/La grande Magia*, dirigit per Lluís Pasqual; *El rei Lear*, dirigit per Lluís Pasqual, *El cojo de Inishmaan*, dirigit per Gerardo Vera; *Münchhausen*, dirigit per Salva Bolta; *La casa de Bernarda Alba*, dirigit per Lluís Pasqual; *Mi película italiana*, dirigit per Salva Bolta i *Sueño de una noche de verano* dirigit per Bárbara Lluich. També ha treballat en cinema i televisió.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Lluís Marquès

Nascut a Menorca l'any 1991, decideix traslladar-se a Barcelona per a formar-se a l'Institut del Teatre, on compagina els estudis amb l'experiència en diferents muntatges teatrals. *Fantasia by Escribà* amb la companyia Els Comediants, que es va estrenar a Singapur sota la direcció de Joan Font, *Lucrecia* de Joan Ramis i Ramis, dirigida per Sergi Marí a La Seca Espai Brossa i *No pujaràs a l'àtic*, dirigit per Daniela Feixas i Jumon Erra. En acabar els estudis d'interpretació, té l'oportunitat de participar al costat de la Kompanyia Jove del Teatre Lliure a l'espectacle *In memoriam, la quinta del biberó* dirigida per Lluís Pasqual i *Nit de Reis* sota la direcció de Pau Carrió. Ha treballat en altres muntatges teatrals com *Si mireu el vent d'on ve* dirigida per Fernando Bernués; *Los niños oscuros de Morelia* dirigida per Elena Fortuny, *El temps que estiguem junts* dirigida per el Pablo Messiez i *Els dies bons* dirigida per Joan Fullana. En cinema a treballat a les ordres de Fernando Colomo a *Isla Bonita* i de Jaime Rosales a *Girasoles Silvestres*. També en curtmetratges com *Después también* de Carla Simón; *María* de Paco Ruiz; *Ca Nostra* de Laia Foguet; *Demà ho deixem* de David Moragas i *Iago y Tristán* de Miguel Ibáñez. En televisió ha format part de ficcions com *Sicília sense morts* a IB3, *Selftape* a Filmin i *Mano de hierro* a Netflix.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Carles Martínez

Ha fet els estudis d'interpretació a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i a la International School of Drama de Londres amb Michael McCallian. La seva trajectòria inclou teatre, cinema i televisió. Darrerament en teatre, *Macbeth* dirigida per Pau Carrió, *L'adversari* dirigida per Julio Manrique, *La nostra ciutat* dirigida per Ferran Utzet, *L'Adversari* d'Emmanuelle Carreree i direcció de Julio Manrique, *Hamlet Aribau* de W. Shakespeare i direcció d'Oriol Broggi, *Desig* de J. M. Benet i Jornet i direcció de Silvia Munt, *Carrer Robadors* de Mathias Enard i direcció de Julio Manrique, *Decadència* de S. Berkoff i direcció de Glòria Balañà, *Això ja ho he viscut* de Priestley i direcció de Sergi Belbel, *Treballs d'amor perdut* de W. Shakespeare amb direcció de Pere Planella, *Edip* sota la direcció d'Oriol Broggi, *Maria Estuard* de Schiller amb direcció de Sergi Belbel, *Las brujas de Salem* d'Arthur Miller amb direcció d'Andrés Lima, *Vells Temps* de H. Pinter sota la direcció de Sergi Belbel, *L'Encarregat* de H. Pinter sota la direcció de Xicu Masó, *Els feréstecs* de Goldoni amb direcció de LL. Pasqual, *Molly Sweeney* de B. Friel amb direcció de Miquel Gorris. Darrerament en cinema amb *La mort de Guillem* i *Tretze dies d'octubre* de Carlos Marquès Marcè i *El cafè de la Marina* de Silvia Munt. Ha intervingut amb sèries com *El confidente* de Mariano Barroso, *Kubala*, *Moreno i Manchón*, *La Sagrada família*, *Lo Cartanyà*, *Estació d'enllaç*, *Jet-Lag*, *La memòria dels cargols*, *Porca misèria*, *Vinagre*, entre d'altres. L'any 2015 va ser guanyar el Premi Ciutat de Barcelona.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Albert Salazar

Actor. Format principalment a l'estudi de Laura Jou i amb mestres com Claudio Tolcachir. Va començar a treballar amb 17 anys a la sèrie de televisió *La riera*, on va estar 4 anys interpretant un dels personatges fixos. Ha participat en diferents obres de teatre com *Pols de diamant*, *Cacophony*, o *Aka*” Aquesta última li va valer el Premi Max a millor actor i el va convertir en l'actor més jove a guanyar aquest premi. En audiovisual ha participat en projectes com *El internado: Las cumbres* on interpretava un dels papers protagonistes de la sèrie o *Todas las veces que nos enamoram*. El seu darrer projecte ha estat la pel·lícula *El cautivo* d'Alejandro Amenábar que s'estrenarà al novembre del 2025.

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Marc Soler

Marc Soler es va llicenciar en Art Dramàtic al Campus Internacional de les Arts Escèniques, Música i Imatge Esart de Barcelona (Bath Spa University). Posteriorment, ha fet diferents cursos de perfeccionament de tècniques actorals. Després d'iniciar la seva trajectòria artística amb el musical *Maremar* de Dagoll Dagom, sota la direcció de Joan Lluís Bozzo, ha participat a diversos projectes teatrals, entre els quals destaquen espectacles com *Suite TOC núm. 6* i *Des-espera*, de Les Impuxibles, amb Clara i Ariadna Peya; *La partida*, de la coreògrafa Vero Cendoya; *Mivion* (Ràdio Sarajevo), de la companyia La Conquesta del Pol Sud, *Bye Bye Monstre*, novament amb Dagoll Dagom i els seus últims projectes han estat *Macbeth* al Teatre Lliure, *Mozart a la carta* al Teatro Real de Madrid i *Malamort* a la Sala Beckett de Barcelona. Al sector audiovisual, ha protagonitzat pel·lícules de gènere com *La niña de la comunió*, del cineasta Víctor García, i sèries de televisió com *UPA Next* o *Cucut*, i també ha col·laborat en les produccions *Fácil*, *Todos mienten* i *Quico Sabaté*, *Sense destí*. Actualment el podem veure com a protagonista a les sèries televisives *L'Acadèmia* i *Nudes* a les plataformes Prime i 3Cat, i a la sèrie *Celeste* de Movistar+

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Ferran Vilajosana

Graduat en tècnica Meisner a càrrec de Javier Galitó-Cava. S'ha format amb Nelson Valente, Claudio Tolcachir, Javier Daulte, Jango Edwards, Txiki Berraondo, Muntsa Alcañiz i Màriux Hernández. També s'ha format en solfeig, cant, piano, guitarra i claqué. En teatre ha participat recentment a *Passaran coses fantàstiques*, dirigit per Sílvia Navarro i Jordi Casado; *El temps i els Conway*, dirigit per Àngel Llàcer; *Red*, dirigit per Guido Torlonia; *I sing a song about bananas*, dirigit per Ester Nadal; *La importància de llamarse Ernesto*, dirigida per David Selvas; *Apassionata*, dirigida per ell mateix; *La tendresa*, dirigida per Alfredo Sanzol i *La calavera de Connemara*, dirigida per Iván Morales. En cinema ha treballat a *Disforia*, dirigida per Christopher Cartagena; *Gente que viene y bah*, dirigida per Patricia Font; *La jauria*, dirigida per Carlos. M. Ferrara; *Tengo ganas de ti*, dirigida per Fernando González Molina i *Sing for Darfur*, dirigida per Johan Kramer. En televisió l'hem pogut veure a *García* (HBO), *Com si fos ahir* (TV3), *Amar es para siempre* (Antena 3), *Club Super 3* (TV3), *El corazón del océano* (Antena 3) i *El cor de la ciutat* (TV3).

FITXA ARTÍSTICA

TEXT

Matthew López
Inspirat en la novel·la *Howards End* d'E. M. Forster

DIRECCIÓ

Josep Maria Mestres

INTÈRPRETS

Dafnis Balduz *Jasper, Paul Wilcox*
Ricard Boyle *Tristan*
Francesc Cuéllar *Walter jove, Tucker*
Carlos Cuevas *Toby Darling*
Abel Folk *Henry Wilcox*
Eudald Font *Henry jove*
Víctor G. Casademunt *Jason 1*
Teresa Lozano *Margaret*
Lluís Marquès *Jason 2*
Carles Martínez *Morgan, Walter Poole*
Albert Salazar *Eric Glass*
Marc Soler *Adam, Leo*
Ferran Vilajosana *Charles Wilcox*

TRADUCCIÓ DE L'ANGLÈS

Joan Sellent

ESCENOGRAFIA

Lluc Castells

VESTUARI

Nídia Tusal

CARACTERITZACIÓ

Toni Santos

IL·LUMINACIÓ

Ignasi Camprodon

SO

Joan Camprodon

MÚSICA ORIGINAL

Iñaki Salvador

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Esteve Gorina i Andreu

AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA

Mercè Lucchetti

AJUDANTA DE VESTUARI

Marta Pell

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA

Taller d'Escenografia Castells, Pablo Paz i el taller del Teatre Lliure

CONFECIÓ DE VESTUARI

Sastreria Baseiria i Consol Díaz vestuari escènic

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Casal Lambda, BCNCheckpoint, Panteres Grogues, El ram de l'aigua, BeSocialGay, Barcelona Gay Men's Chorus, Los hijos de Lilith, Cia. GaLu i Dr. Martens

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

MENCIONS

El text de L'herència ha estat editat pel Teatre Lliure i Comanegra (col·lecció Llum de guàrdia, 1)

L'espai escènic de l'espectacle s'ha elaborat reutilitzant elements de *La gavina*, *Tots eren fills meus*, *Si mireu el vent d'on ve* i *L'ànec salvatge*.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

20/02 — 16/03/25

HORARI

El dijous a les 19.00 h (primera part)

El divendres a les 19.00 h (segona part)

El dissabte i el diumenge

a les 16.00 h (primera part)

a les 20.00 h (segona part)

pausa d'1 h entre totes dues parts

*Pot encarregar-se un menú del restaurant

Mescladís [aquí](#)**DURADA**Primera part

1 h 5'

Pausa de 10'

47'

Pausa de 10'

50'

Pausa de 50' entre totes dues parts

Segona part

1 h 6'

Pausa de 10'

47'

Pausa de 10'

1 h

LLOC

Teatre Lliure. Sala Fabià Puigserver

IDIOMA

En català

PREU

De 12 a 32 € / PACK 1a i 2a part 36 € (18 € cada part)

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

15/03 sobretítols adaptats

COL-LOQUI

28/02 postfunció moderat per Anna Guitart

IN SITU*Els ecos del primer cas*

amb Bonaventura Clotet

Entrades [aquí](#)**OPENING NIGHTS**22/02 amb Embassa'tDJ Vilalta

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-herencia

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb la col·laboració de

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

